

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LYPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii

DRAGOȘ PROTOPOESCU
TOMA VLADSCURedacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE

Direcția Administrația 4-85.52
Redacția 4-64.54

ABONAMENTE:

Comune urbane	1 an Lei 700	6 luni 350	3 luni 175
Comune rurale	1 an Lei 500	6 luni 250	3 luni 125

BISERICA VIE

„Sperăm să putem întemeia împreună cu Universitatea din Cluj o instituție pentru educarea în spirit ortodox a studenților noștri. În genere ne găsim în stadiul interpretării ortodoxiei noastre prin fapte creștinești.

„Poporul s'a trezit și aștează în număr mare la sfintele Altare.

„Pe alocure s'au mărturisit și s'au cumințat peste 90% din credincioși.

Adunarea eparhială din Sibiu s'a deschis anul acesta — după cum vedem din darile de seamă, cel puțin — ca o uze de altar. În evlavie.

La ea s'a oficiat, nu vorbit Mitropolitul Nicolae, mare figură a Ardealului, urmaș vrednic al aceluiași prinț al țării care a fost Andrei Șaguna — a evocat cu evlavie umbra lui Parfeniu Cosma, care de altfel circula încă vie în tot tinutul de peste munți în peste sute de așezăminte înfruptate din strădăria; așa cum a adus vestea bună a recuperării fundușii și osemintelor lui Goldu, sau ne-a mărturisit despre progresele înfruptate de Frăția Ortodoxă Română — a intelectualilor mireni, — de Casele Culturale, Oastea Domnului, Societatea Sf. Gheorghe, s. a.

Dar niciunul din cuvintele sale nu acoperă un timp mai vast ca cele așezate în fața acestui articol.

Ele nu sînt numai ale Ardealului. Oricît de excepțional de sfînt și corectător întru Domnul e pămîntul acesta, descifrăm din vorba arhiepiscopului un semn care e și al vremii.

Asistăm din toate părțile la un marș al Bisericii în triumful credinței recistigate.

Veacul 19 a fost veacul negărilor și renegărilor. Infăsurat în trușie și pesimism, decada după decada el a clocotit de idealuri inoperante în creșterea stors ca o rufă al cugetătorilor.

Umbra lui de desădădă se prelungea și asupra veacurilor acestuia care două decenii a putut să se mai amuze cu utopiile nihiliste ale lui Shaw, sau viziunile științifice ale lui Wells, acești ultimi bastarzi ai secolului trecut făcîndu-se necomplet cu veacul ce avea să vină, și aruncați cu grabă în acele flori ale răului care se mai numesc uneori și artă.

Războiul și revoluția rusă au fost cele două mari accese fericite ale istoriei. Infecția veacului ateu nu putea fi definitiv spursată decît în două debordări de magnitudine.

Purgîndul cel de idealuri, făcînd tabula rasa de tot ce a putut semăna în noi credință, devastînd existența de orice peisaj al omului, războiul și revoluția rusă, supreme acte atee, supreme acte brute, au lăsat terenul liber ca o nouă omenire să se naște.

Pe întinderile defrișate de orice bunătate omenească și de orice Dumnezeu, răsăr azi florile credinței aproape neatinse de buruienile singure arătătoare de mai-bine pe deasupra abisului.

Un mistie francez vorbește de această „dangereuse pedagogie de fabis.”

Iată acum că pentru prima oară abisul, neantul, începează să fie primedios, și da omului o supremă lecție de salvare.

Prăpastia căscată în om de prăpădul armelor; prăpastia mai grozavă despicată în civilizație de revoluția bisericilor dărmate, sfîșiiilor desgoliți, Isusilor palmuți cu mitraliera, strigă acum din adineuri de blestem și cheamă pe om înapoi la biserică.

Lumea, da, cum spune înalt Prea Sfîntia Sa, se împărtașește și cumințează mai mult. Lumea, da, reîncepe să învețe semnul crucei; lumea se roagă și ingenuce.

Se simte aceasta și la noi, fără păgînă și întinată de politicianism, ngustorită de samsarul hebreu, dureros de convertită la religia sper-tului, hoșii și minelonei.

Tineretul nu mai citește.

Tineretul cel puțin se roagă.

Tineretul e sportiv. Foarte bine. Să învețe atunci să facă cel puțin exerciții de eroism pe cruce...

DRAGOȘ PROTOPOESCU

RUGAMINTEA LOR

„Adiors — nu face polemici ci re-produce! — scrie că D. Sasu a dat două decizii prioritare la pescuit.

„Nu se poate opri — printre a treia decizie — pescuitul politic în apă tul-bure? — se întreabă dumnezeu.

Hai, domnule Sasu, fii atît de gen-til, ascultă ruga pescarilor astora. Dacă ei vor dija.

MAI AM UN DOR...

Totor Tontoreanu-Vraite, orea să plângă moartea lui Topăreanu.

Evident, o plângere literară, simbolică și metaforică. În general, în special, o plângere obraznică.

Sireacu Topăreanu!

Uite, domnule Tontoreanu, dându-se aia, la politică, (deși aia nu-l de-ca-pul lui...) sfârșete. Cam așa: Bine că s'a dus, bine că a murit Topăreanu.

„Cytrano a murit la timp...”

Chema-te-ar până mâine. Cytrano, (așa cum înțelegi tu!) Tontoreanu!

UN OARECARE

Titel Petrescu, acordînd un intervie-u, spune: „Autoritățile fasciste, alio-șpaniole în Italia, Germania, Aus-tria etc., au adus ele, oare, o ușurare la viața maseilor populare. În viața buciurnă a micii burghezii? Și răs-punsul e neted: „Nici decum.” Al na-

Basso-relief depe statua Părintelui Lucaci

Al. Vaida Voevod la o aniversare

D. Alexandru Vaida-Voevod a venit în Capitală, exact în ziua când se im-plinesc 2 ani dela întîia venire, tot aci, în Capitală, în numele Frontului Ro-mănesc. Nu e locul — și nici timpul — să facem un bilanț. Putem analiza mo-mentul politic însă. Putem rosti câteva adevăruri, pentru că alții să tragă concluziile impuse de situația politică la zi.

Întîi, toate socotilele național-tărăniste, în legătură cu d. Al. Vaida-Voe-vod, se pot considera spulberate și de domeniul fanteziei.

Între președintele Frontului Românesc și între partidul național-tărănesc, divorțul a fost, este și rămîne definitiv.

Sunt aici drumuri care nu se mai întorc. Alte combinații, ventilate de o a-nunțată cafenea nolițică, vor avea aceea soartă.

Președintele Frontului Românesc rămîne pe drumul inițial.

Cleветirile și uneltirile care s'au dat la cale pentru a strica un frumos pas de istorie românească, au căzut și ele.

Alexandru Vaida-Voevod a rămas singur față în față cu istoria și cu pro-pria d-sale viață de viitoare luptă pentru Neam.

Depe această poziție va vorbi d-sa, categoric, pentru schimbarea la față a României înșelate de politicianism.

B. V.

Steaua lui Ion Mihalache

După toate determinantele pe care le prezintă persoana dumi-sale, d. Ion Mihalache este cea-ce obisnuiește se cheamă: o acci-dență politică. Nu are nimic com-un cu postul de Dalai Lama pe care-l ocupă în partidul dumi-sale. Ion cu voia nașului și Miha-lache probabil după dorința vre-unui strămoș, este, mai nou, pre-sedinte fără voc. Prizonier al co-muniștilor ideologice din partid, lipsit de vederi profunde și vă-duit de calitățile necesare unei conduceri, grație temperametu-lui d. Ion Mihalache a pierdut și ultima calitate de șef, pe ca-re o avea înainte de a fi șef. De-părtat de realitatea țărănească, nu mai are nicio corespondență cu țăranul român. Cu celelalte pături are legături financiare de partid, pentru partid, deoarece partidul și pentru că partidul...

Formînd el singur o lume, sin-gulară și aparte, Ion Mihalache este un imens semn de întrebare pe cerantul politic al României-Mari. Caracterizat și frîmăntat de gîndul ascensiunii personale — pentru că s'u nu întrebîmîn termenul de parvenire — este ga-tă să încheie orice tranzație, cu orice și în orice împrejurări. Seta de-a ajunge prim-ministru la orbit. Taie, spânzură, ame-nință, șantajează, este veșnic în-făță cu reacțiunea, scrie și înaintea memoriei, înșfîșit se bate

în săbii cu toată lumea, face că-lătorii la Paris, — și se numește Lupu, — trage niște declarații, — și se numește, în Moldova, Costă-chescu, în Muntenia Armandie, în Basarabia Halip, — apoi pri-vește, după activitatea aceasta fantastică, oarecum resemnat în cartea de botez. Acolo scrie: Ion Mihalache. Numai acolo este el și a fost el până cînd l-a bătut cineva la cap, spunându-i că este predestinat pentru politică. Și chiar dacă cineva s'ar fi nă-muit de pildă marele Părvan, trebuie, neapărat trebuie, că i-a spus-o într-o clipă de umor deli-rant.

Ajuns șef de partid, așa, din absolută întâmplare, și numai cu titlu de armistițiu între adevăra-ții pretendenți, Ion Mihalache se bate cu șefia dumisale de multă vreme. Exact de cînd e șef. Pă-nă aci spectacolul ar fi tragie sau hilar exclusiv pentru d-sa.

Și, data fiind gravitatea specta-colului, ne-ar amuza. Dar, iată, mai nou, aceste reprezentații de operetă politică, se fac în numele și în contul țării. Mai nou, Ar-mandie și Jean I-au expropriat pe Tudor Vladimirescu. Iar Jean și Madgearu l-au confiscat pe Horia Săracu.

Ascultînd comandamentele străine de sufletul neamului, pa-tronînd fronturile populare și procesele antifasciste, — a se ci-

ti comuniste, — fără Dumnezeu, așa cum susțin marii săi tovarăși de iudeologie, Ion Mihalache a plecat din brazdă pentru a se opri în necunoscut. Simpla pu-șcă de manevră, părăsit de toată țara, — cine vrea să vadă, să coboare la sate, fără alcool și fără bani, fără lăutari și fără vo-că — singur și neliniștit, semă-nător de răsvîrșire și ură de clasă, vrea să apere democrația cu sa-bia, cu pușca și cu gîrziile celor mai primare instincte, deslanțate sub flagelul rachiului și adunate la sunetul arginilor furaj.

Ion Mihalache, mic în concep-ții și terorist în cuvînt, vrea să-și urce steaua peste destinul țării. Vrea să ia lupta cu vremea, cu istoria, cu țara și pămîntul ru-mănesc, cu dreptatea lui Dumne-zeu. Steaua dumisale este și hi-lară și tragică.

Și azi, cînd pare mai actual, îl văd așa cum este: soldat nă-praznic, în pantaloni scurți, ur-cat pe un cal de lemn, înarmat cu o sabie de șindrilă și, în sub-sidiar, prevăzut cu o pușcă de soc.

Păziți, trece șaful!

Hei, cine ești tu, mă, ăla, care nu-ți scoți palaria?

Valeriu Cărd

Dece n'a căzut Madridul

— Șantagiul iubirii și al morții —

Multă lume s'a întrebat cu nedumerire, multă lume și-a spus: de-ce n'a căzut Madridul. Dece încă n'a căzut până azi. De pe un colț ingrat de pămînt, care foarte greu s'ar fi zărit pe hartă, generalul Franco și-a întins iute stăpînirea pe trei sferturi din țară, prinzînd în legile lui purificatoare o veche civilizație care aluncea spre sfîrșit, înășgerată de toate crimele Antihristului barbar din zilele noastre. Stengurile na-ționale s'au înfipt repede sus, pe sute de cetăți, aducînd liniște și speranță pe atâtea locuri prădate unde uria viforul mizerabil al crimei.

Și iată că deodată la porțile Madridului armatele viteazului general s'au oprit. Înaintarea lor în orice caz este mai lentă. Madridul este încă, până în ziua de azi, răpit Spaniei naționale de bandele de comunaști care s'ar parea că l-au sugrumat libertatea definitiv și că mai păstrează încă orasul, prin nu știu ce vrăjitorie necunoscută. Nu forța armelor desigur, nu tuncurile moscetare și nici voluntarii roși adunați silile de preutîn-denți ar fi putut să oprească triumful lui Franco sau să împiedice arma-tele de lumină să intre în Madrid.

O presă destul de bine cunoscută și care pe tot pămîntul servește interesele roșii — e aici toată presa democratică — a lăsat să se creadă în această vitejie subită a erorilor mercenari zugrăvind o rezistență epică acolo unde noi o să vedem că nu este decît un pastelul șantaj.

Să stăm un minut într'adevăr cu ochiul mai atent fixat pe harta Iberică și cu degetul cel puțin — sedentari entuziaști, orbiți de atâtea minuni și jertfe... — să mergem în marșul nostru comod după lăurea triumfal al lui Franco, să încercăm să ne ținem de el în acest salt verti-ginos care a sfărîmat barierele crimei și a redat unei țări chinuile, onoare, viață, noblete... Ofensiva lui Franco, dela începutul războiului civil, până azi, este — fără ca nimeni să se mai îndoaie — un miracol al timpului nostru, și, ca toate miracolele, cea mai inexplicabilă frumuse-țe. O armată pregătită în grabă, echipată cu acele posibilități minime în care numai sufletul desigur se găsea peste măsura bogat, o conjunc-tură internațională care apăsa mult, din toate părțile, resurecția spa-niolă — dacă n'ar fi fost decît frontalul popular din vecinătatea franceză — iată într'adevăr, în această scurtă privire tot efectivul numai de curaj și de larg sacrificiu consimțit cu care Franco a plecat la drum.

Dar era o țară care trebuia salvată. Erau comori intacte de civili-zație, de artă, de viață, care interesa mai mult decît tot să fie smulse din ghiarele roșii.

În această constință istorică a tot ce rămăsese bun, nevinătat, eroic și spaniol, într-o țară fără noroc dar cu atîta destin — aici într'adevăr trebuie căutat secretul uluitoare izbăviri. Franco este un interpret al destinului, o biruință care a răsărit din constința unui popor, un lăun care se ridică tot atîta de triumfal, ca o făgăduială și ca o speranță, peste grandioarea ruinelor.

Și atunci cum s'ar mai fi putut opri Franco la Madrid, ce puteri omenesti ar mai fi putut să-l oprească?

Răspunsul n'o s'a nădădă niciun stat-major, nici o hartă militară — dar va trebui să-l căutăm în sufletul sugrăvit și predestinat al unor oameni în care Corneiliu și-a găsit tragica lui dilemă, în acel inuman conflict interior care nu se rezolvă.

Astăzi toată Spania naționalistă trăiește drama colonelului Moscardo dela Alcazar, eroicul colonel care n'a putut să-și păstreze onoarea, decît ascultînd la telefon com proprii lui copii erau impuse de brutale roșii!

Și la fel astăzi în tot Madridul asediat se găsesc copiii aceluiași carl luptă pe frontul naționalist. Se găsesc, nevestele și părinții lor — bătrîni îngrozitori care așteaptă să li se dea moartea de acela chiar de cari le e dor și cari le sunt mai scumpi. Cum s'u nu ești să aruci bombe peste orasul în care sînt și ții omori copiii! Și cît de împletit trebuie să fii, ca să asvîrli foc peste casa tatălui tău, a ta, a mamei îmbătrînite, a femeii care te așteaptă — dar în locul cuvîntului de dragoste, îi trimiți un glonte de pușcă, în același inimă care e a ta! Pitiți după femei, după copii și bătrîni, mercenarii știu bine că nu vor fi atînsi ușor de gloantele soldaților lui Franco...

Șantaj al iubirii și al morții.

Dar vād că peste tota Spania asta se ridică umbra colonelului Mos-cardo, ca o severă mustrare a Patriei. Și a început ofensiva asupra Ma-dridului — o ofensivă de suflete sfîșiate... Se vor lupta cu copiii lor!

Pămînt de exaltare și de suferință. Spania încă nu înțelegează să ne învețe marile sacrificii — în această istorie de apocalips, care plînge și doare...

TOMA VLADSCU

Israel poate fi înfrînt

Guvernul german a interzis, re-cent, jidanilor dreptul la titlul de doctores.

Accastă hotărîre care a fost înso-țită de o cascadă de insulte la adre-sa național-socialismului, din por-tea iudeoimiei din toată lumea ne-a reamintit căvea lucrul.

Cu cîteva luni înainte de instau-rarea actualului guvern german, presa jidă că mondială a început o formidabilă campanie, prin care se în-sinuina cu abilitate specifică răs-sei, dilema în care se găsea Hitler: sau renunțarea la un program, care mai ales în partea lui antiemilă era irealizabil sau renunțarea la

orice velleități de guvernare.

Pentru unii dintre noi, obinuțiți cu lipsa de onestitate jidănească, în felul cum informază sau discută, făcînd din falsificarea adevărului un sistem, această campanie ne-a întărit convingerea în apropiata bi-ruină a lui Hitler.

Iată că Hitler a biruit. Și în eu-da de tutuor adversarilor, guvernarea de patru ani. Nu este locul să dis-cutam aici ce este bun sau rău în această guvernare. Interesează în-să, dilema în care se găsea Hitler: sau renunțarea la un program, care mai ales în partea lui antiemilă era irealizabil sau renunțarea la

Un prieten întors de cîteva zile din Germania îmi răspundea apro-pie umil de ignoranță mea:

„Dar bine, în Germania jidanii sînt nimic!”

Fără masacre, gen sovietic, dar cu o hotărîre impresionantă, Hit-ler s'a ținut de cuvînt.

Nici o renunțare la linia mare pe care s'a așezat dela început. Și to-tuși guvernează. Este deci posibil această rezolvare.

Astăzi lucrul este atît de evident, în-cît nici o îndoielă nu mai poate fi.

Israel poate fi înfrînt. Oriunde și ori-cînd.

Se cere însă, pentru aceasta, o ho-tărîre care să reziste oricărui ob-ștacl în alajba unui neam gata la orice jertfă. La noi unde problema se pune mai dureros decît exista în Germania, iată a fi profeti, pu-tem totuși spune: Israel va fi în-frînt!

AL ALEXIANU

Virgil Rădulescu

VIAȚA POLITICĂ

Tragedia spaniolă în preajma desnoșământului

Țădarea iminentă a orașului Bilbao și mai ales defecțiunea imptomatică a Catalanilor, grăbesc înfrângerea dezastruoasă a iudeo-comunismului în Spania

Cred că puțin sunt acei români, cari au început să-și dea seama măcar acum, cât de capital de importanță este tragedia extenuantă spaniolă pentru noi românii în special. Scriitorul acestor rânduri a subliniat-o din capul locului, iar astăzi e în măsură să-i constată în chip sumar consecințele globale, foarte ușoare de prezăcut de altminteri, încă dela început.

SA NE REAMINTIM PROLOGUL

Infernal de sange și de flacări în care s'a transformat astăzi Spania, nu s'a născut dintr-un accident, cu toate aparențele sale catastrofice. Ci este urmarea logică și fatală a unui veac întreg de incubare masonică și de desăgare lentă a tuturor puterilor Statului.

Iar prăbușirea Monarhiei a atras după sine dezastrul. Fiindcă de atunci începea nefasta naștere din extremul occidental al continentului, s'a sbitut în spasm epileptiforme îngrozitoare, stropind cu sângele său pământul întocmai ca un decapitat.

MULTIPLICAREA FRONTURILOR

Apoi, în cazul războiului civil, un alt mare inconvenient în plus: decentralizarea luptei, sfărâmarea ei într-o multiplicare haotică de fronturi, cari poartă dezastrul și distrucția pe întreaga suprafață a țării. În oreme ce, în ipoteza unei conflagrații regulate, toate puterile națiunii se concentrează pe un singur front.

Asfel, ca să ne slujim de o singură comparație edificatoare, Franța deși între 1914-18 a avut de suportat toată uriașă presiune a forței militare germanice, nu și-a văzut devastate decât provinciile și orașele dela frontiera de Est. Spania însă, după abea un an de încercare demență cu sine însăși, se vede cu capitala distrusă, cu toate centrele sale istorice, administrative și industriale ruinate, cu toate porturile sale maritime amenințate cu prădăul integral și cu ansamblul forțelor sale economice și financiare sece până la fund.

CINE POARTA RĂSPUN- DERE ÎNSENSEI GRO- ZAVII?

De sigur că nu așa zisele puteri «FASCISTE», cari n'au făcut decât să-și ia cele mai elementare măsuri de precauție și de apărare interesându-se de soarta națiunii spaniole contăutate de ciuma roșie. Ci agresiunea aceluiași component ai sinistrei trinități: IUDAISM- FRAMASONERIE-BOLȘEVISM, pe care-i întâlnim pretutindeni unde se manifestă cu o violență deosebită duhul infer-

Problema românizării profesiunilor intelectuale

Confederația Asociațiilor de Profesioniști Intelectuali din România — CAPIR — cu consimțământul unanim al Asociațiilor Confederate, dintre care face parte și AGIR, a decis convocarea unui congres general cu următoarea ordine de zi: problema socială și etnică a profesiunilor intelectuale.

Congresul va avea loc Duminică 16 Mai a. c. orele 10 dim. în sala festivă a soc. Progresul Silvie, Bd. Tache Ionescu 31. Buc.

Noul Demnitar al Curții Regale Române

În Monitorul Oficial a apărut decretul cu numirea d-lui Constantin C. Flondor, ca maestru al Curții Regale, în locul devenit vacant prin pensionarea d-lui ministru Stărcu.

Rezultatul alegerilor în jud. Mehedinți

Marti 11 Mai au avut loc alegerile comunale din jud. Mehedinți. Dăm mai jos rezultatul numeric:

Cine va fi episcop militar?

Candidații ce se prezintă

Nu este nici o lună de când P. S. Sa Ion Stroe, episcopul militar, a murit.

România serbează

Încoronarea Suveranilor Marii Britanii

Dineul dela Legațiunea engleză

Întreaga țară a luat parte cu înalta sărbătorire la încoronarea Majestăților Lor Regale George VI și Regina Elisabeta. Toate zărele au publicat lungi și călduroase articole cu privire la marea eveniment din Londra, iar postul Radio România a difuzat în condiții excelente raportajul vorbit al încoronării, dând astfel tuturor posibilitatea să urmărească diferitele faze ale solemnității.

Aplicarea decretului pentru reglementarea cartelor

Înainte de plecarea sa la Belgrad, d. Valeriu Pop, ministrul industriei și al comerțului, a semnat ieri următoarele două decizii, în legătură cu aplicarea decretului pentru reglementarea trustrilor și carturilor.

Organizația Partidului agrar

În ajunul alegerilor dela Ilfov

La 30 Mai cor. vor fi în județul Ilfov, alegeri pentru unele consilii comunale și pentru consiliul județean.

D. C. Radovici conduce personal

Reglementarea cartelor iluzii sau minciună?...

de PETRE ST. CREȘTINU

Vina Statului-partid aliat cu partidul-Stat. Falsitatea poziției. Rolul statului corporatist

Cunoaștem însăși textul de față al decretului-lege pentru reglementarea carturilor.

Soluții a la Arvinte, aplicate economiei naționale

Atunci cine să asigure înapoierea principiilor pe cari mure, dacă decretul prevede că mult le presupune decât le e-năunță proiectatul decret-lege? Acest decret în gestia ar avea oarecum, menirea să pună ordine într-un anumit sector al economiei naționale. Este o încercare de sistematizare a vieții economice. Dar noi întrebăm: Ce fel de armonie este aceea fără solidaritate? Și ce fel de solidaritate fără legături? Căci a reglementarea carturilor industriale înseamnă că își dai seama de marea lor influență asupra activității sectorului agricol, comercial etc., din economia națională. În proiect se vorbește de controlul prețurilor. Dar cine studiază oficial, în Stat, nivelul prețurilor în viața economică a națiunii? Pe ce bază va stabili ministerul de industrie prețurile maxime și prețurile minime? Întrucât criteriul fine seamă și mătrăscă.

Începe cu partidul, spre a sfârși în folosul partizanilor

Partidul-Stat va reglementa carturile, puterea Statului-partid, în fațoarea partidului, exclusiv. Garanția că nu se va întâmpla așa, cine o dă?... Consiliul superior al carturilor? Nu răspundem decât cu amănunțit că proiectul de decret prevede că o parte din membrii unui funcționari ai Statului, iar alta sunt numiți de guvern!...

Norme după cari se vor elibera autorizațiile de import pentru trim. II

În sfârșit, la data de 12 Mai exact, adică după una lună și jumătate s'a luat o hotărâre definitivă pentru eliberarea autorizațiilor de import în cotă, alocate trimestru-lui II.

Manifestațiune meșteșugărească

Uniunea genera a miilor industriși și meseriași patroni, s'arbitrează Duminică 16 Mai a. c. în cadrul adunării generale ordinare de sfârșit de an, 16 ani de activitate pe lângă profesional; 15 ani de apăsare regulată a zărilor său „Glasul Mii Industriși” și patru ani de activitate parlamentară a primului senat meșteșugar d. Alexandru Samoil.

Organizația Partidului agrar

În ajunul alegerilor dela Ilfov

La 30 Mai cor. vor fi în județul Ilfov, alegeri pentru unele consilii comunale și pentru consiliul județean.

D. C. Radovici conduce personal

GENERALUL FRANCO

Un Bilbao, care este pe punctul de a cădea în mâinile naționalistilor; și dealungul frontierei catalane, până la granița franceză.

Din aceste trei fronturi, numai unul e final de bolșevicii propriu zis: cel din fața Madridului. Pentru că în Nord rezistența a găsit cu totul pe socoteala bascilor, IAR CATALANII, pentru cari ANARHISTUL A RAMAS UN SIMPLU PRETEXT DE A SE SINGULARIZA, SAU RĂDUCAT PE FAȚA CU ARMELE ÎMPOTRIVA PRETENȚIEI CRIMINALE A IUDEO-BOLȘEVICILOR DE AȘI CREA DIN PROPRIA LOR ȚARĂ O BAZĂ DE ATAC ÎMPOTRIVA EUROPEI OCCIDENTALE.

BOLȘEVICII PRIZONIERI ÎN VALENCIA

Din ultimele vești cari ne parvin din Barcelona, reese că președintele Comandante, care alături de Largo Caballero face permanent joc infam al iudeo-bolșevicilor, a chemat acum un puternic detașament de 4000 oameni de pe frontul Aragonului, pentru a-l apăra împotriva catalanilor, proprii săi comunaționali cari l-au aburcat la putere.

Și se pare că pentru mo-

tește că potrivit art. 23 din decretul pentru reglementarea și controlul carturilor, în termen de 30 zile libere dela publicarea decretului, să se conformeze art. 4 și 5, sub sancțiunea desființării prevăzute în art. 19 pentru caz de funcționare elandestă.

AL DOILEA COMUNICAT

Ministerul industriei și al comerțului, a hotărât ca, până la 9 Iunie să se ia toate măsurile pentru constituirea consiliului superior al carturilor și mai ales pentru examinarea și controlarea produselor și materialelor prime.

A apărut

„Orientări în veac”

de NICOLAE ROȘU

Investivă, polemică, literară și politică. O carte dinamică a naționalismului integral.

„LUMEA NOUĂ”

cu un bogat material asupra problemelor spirituale, sociale și economice ale țării.

Total e scris pentru tineret și pentru cei ce-și închină viața prefacerii și înălțării neamului românesc.

A apărut numărul pe Aprilie al revistei

G. 4 ANTELI

RĂCARU
pregătește
surpriza
verii

ANDRU IONESCU

adevărul al călătoriei și mij-
pe care le folosește,

— 10 —

d) In proiect **2** excursiuni spre **Norvegia si Statele Unite.** cupa anuala purtand numele fondatorului asociatii. Aceasta Cupa ar urma sa fie doboranata la 25 Maiu a fiecărui an cu cele Unite a conaviatorului avion bimotor de 2500 c. p. care poate trece de 400 km

